

Hai Người Tình

Sao Khuê

Sao Khuê đang có hai người tình! Họ là hai người rất trẻ tuổi, đẹp trai. Dưới con mắt mọi người, người tình của mình bao giờ cũng đẹp, nếu không đẹp về diện mạo thì cũng đẹp về tâm hồn - nhưng hai người tình của Sao Khuê thì chẳng những đẹp về tâm hồn - họ rất ngây thơ trong trắng - mà còn dễ thương nữa cơ khiến cho Sao Khuê chẳng thể nào mà không ngất ngây! Họ là ai vậy?

..... Ngày 17 tháng 6 năm 1999 Sao Khuê đang nằm đọc truyện thì có điện thoại :
- Thưa má, My sinh rồi ạ (chàng con rể - số một trên trái đất - vẫn nhỏ nhỏ như

thường lệ)

Sao Khuê nghe rộn rã ở trong lòng...

- Máy ký hả con ?
- Dạ, 2 ký 75
- Vậy là còn lớn hơn má nó ngày xưa con ạ. Phòng số mấy hả con ?

Thế rồi Sao Khuê rủ cụ ngoại - má của Sao Khuê - cùng đến nhà thương thăm đứa cháu đầu tiên. Quanh co một hồi mới tới phòng sinh. Từ chân cầu thang đã nghe thấy tiếng khóc, to ơi là to của Xavier :

*Ô! Xavier, cháu của bà
 Vừa mới sinh ra đã khóc oà
 To mồm, lớn tiếng, ai không khiếp
 Cháu thật là hư, cháu của bà!*

Trong vòng một năm, Xavier thật là hư, hư ơi là hư: hay khóc, khóc to và ai cũng lạ, cứ thấy người lạ là khóc, chỉ có papa, maman với bà Chi mới bế được Xavier.

Vào lúc Xavier mới được ba, bốn tháng gì đó, vào một ngày cuối tuần, bà Chi về nhà nên ông bà ngoại phải đến trông Xavier cho papa và maman đi ăn cưới. Thấy người lạ, mà có lạ đâu cơ chứ, ông với bà ngoại mà nhưng Xavier vẫn cứ gân cổ lên mà khóc. Làm cách nào Xavier vẫn khóc. Sao Khuê tức quá, bèn cho cháu vào nôi hy vọng cháu khóc chán thì mệt rồi sẽ ngủ nhưng Xavier khóc mấy tiếng đồng hồ, đến tận đến lúc mẹ về! Xavier la to rồi mệt quá, hạ thấp... 'ton'... nhưng hể bà ngoại ló đầu vào phòng, dù là rón rén bò vào mà Xavier cũng biết rồi gào to hơn nữa. Nghe cháu khóc mà Sao Khuê... hức hức... cũng muốn khóc theo! Tuy cháu không cho đụng vào người nhưng ông bà mê cháu quá nên tuần nào cũng đến thăm, ngồi xa xa mà nói cho đỡ thèm!

Chín tháng sau, khi đã biết bám vào thành giường để đứng được, Xavier đã đỡ lạ và đã quen quen ông bà nên đã cười với ông bà. Sau đó thì Xavier thích ông bà đến chơi và muốn giữ ông bà ở lại dù chưa biết nói. Ông bà thường đến vào chiều cuối tuần, ở lại chơi đến tối, chờ cho Xavier tắm xong để đi ngủ mới về. Papa hay maman tắm cho Xavier và Sao Khuê thì mê mẩn ngắm chá! Tắm xong, Xavier được bồng vào giường để chờ bú bình thì ông bà ngoại ra về - nhưng mà nếu Sao Khuê chào:

- Bà về nhé!

thì Xavier buồn lắm, khóc âm lên rồi dơ tay đòi bế lên khiến Sao Khuê phải bế ra. Xavier thích chí vỗ tay khiến có nhiều ngày Sao Khuê phải chào đến mấy lần mới về được.

Chẳng hiểu vì sao Xavier rất yêu ông ngoại - mà dưới con mắt của Sao Khuê - là người không khéo léo, khó thương dễ ghét - Xavier yêu ông ngoại lắm và nếu Sao Khuê nhớ không lầm thì tiếng đầu đời buột miệng phát âm ra là tiếng ' Ông '... Hôm đó, hai bà cháu đã mặc quần áo, Sao Khuê vừa đi giày cho cháu vừa bảo Xavier :

- Con gọi ông để mình đi ra parc!

Xavier, lúc đó chưa biết nói mà đứng giữa nhà buột miệng ra hét thật to 'Ông!..' làm ông cảm động quá chùng chùng. Sau này, vào ngày hè, Xavier thường đạp xe ra công viên và ông bà leo đèo đi bộ một bên; Xavier giữ xe bằng một tay và một tay thì nắm tay ông, ui chao, cứ như hai người tình. Hừ! bà ghen đấy nhé.

Xavier còn mang cái tật thù dai. Có một lần, sau khi tắm xong, hai bà cháu vào phòng để chọn quần áo mặc đi chơi, chẳng may lúc đóng tủ, Xavier đẩy mạnh quá nên bị kẹp vào tay, nhưng Xavier cứ đổ thừa cho là bà ngoại làm kẹp tay mình nên đằng đằng sát khí, Xavier lườm bà và giận bà, đã vậy vài tuần sau đó, lúc đi vào phòng Xavier bị vấp té do mamen bày bừa hoa để cắm nhưng Xavier lại cũng đổ thừa cho bà làm té, lườm bà rồi nghỉ chơi bà luôn. Từ đó Xavier ghét bà và ghét tất cả đàn bà khác, bà nội, bà trẻ, bà đi v.v.. dĩ nhiên là trừ mamen .

chứ không nhờ bà nào hết!

Xavier giận bà lâu lắm nhưng Sao Khuê không nản lòng, tuần nào cũng đến chơi và lần nào cũng có đồ chơi hay bánh kẹo, sách vở, puzzle, bộ chữ cái, bộ chữ số rồi cùng học với Xavier vì Xavier rất ham học, thuộc mặt chữ rất sớm, lại thích làm toán... Tuy vậy phải mất vài tháng Sao Khuê mới lấy lại lòng tin yêu của Xavier được, nhưng Xavier vẫn còn sexisme, chỉ tin tưởng vào đàn ông mà thôi nên có gì nhờ cậy thì Xavier đi kiếm papa hay ông và có gì hư thì để papa sửa! Có lần đến nhà bà Xíu chơi, Xavier nhờ bà ngoại mở máy để xem phim truyện trẻ em Caillou, chẳng may Sao Khuê không mang kính, chẳng thấy đường nào bấm nút làm Xavier phải leo lên nhà trên, xăm xăm đến cạnh cụ ngoại (ba của Sao Khuê), kéo tay cụ xuống sous-sol nhờ mở máy dùm

Xavier thông minh, ham học, lại còn rất có ý tứ. Xavier đang chơi với ông bà mà thấy papa đi chợ về là Xavier ngừng chơi, chạy ra kéo lê từng bao thức ăn từ cửa vào đến nhà bếp:

- Để Xavier giúp Papa .

Đã ý tứ Xavier lại còn tế nhị, có bạn đến chơi thì vừa chơi với bạn vừa chơi với ông bà, nhưng Xavier hay ghen lắm.

Xavier được hai tuổi thì mamen có bầu.

Ngày mamen sinh Colin, Xavier theo papa vào thăm, rồi cùng với ông ngoại nằm trên giường mà ngắm Colin:

- C'est joli! Il est joli!

Nhưng Xavier không yêu Colin và không cho papa hay ông ngoại ẵm em:

- Papa với ông là của Xavier, bà với mamen của Colin .

Colin ngược lại rất yêu bà. Có hôm mamen kể lại cho Xavier nghe là lúc còn nhỏ Xavier không yêu bà thì Xavier ngạc nhiên lắm, không tin, làm mamen phải gọi phone để Xavier xác nhận với bà ngoại xem có đúng không:

- Nhưng mà bây giờ thì hai bà cháu mình cũng thương nhau nhiều như là bà với Colin vậy! Sao Khuê trả lời Xavier OUI và yên lòng .

Khi còn được bà Chi trông nom thì Xavier chịu khó nói tiếng Việt, nhưng khi bắt đầu đi nhà trẻ thì:

- Nói tiếng Việt khó quá!

Mamen phải dọa:

- Nếu Xavier không chịu nói tiếng Việt thì cuối tuần ông bà đến, không chơi với Xavier được.

- O.K ! nói tiếng Việt ở nhà.

Từ đó Xavier đặt ra luật là ở nhà nói tiếng Việt, chẳng may nếu papa hay cô Minh, em của papa nói tiếng Pháp thì bị Xavier nhắc nhở liền:

- Papa! nói tiếng Việt ở nhà!

Vì cuối tuần nào ông bà cũng đến nên sáng chủ nhật, chưa thấy ông bà đến thì Xavier tự bấm số điện thoại:

- Bà! chừng nào?

Sao Khuê làm bộ:

- Chừng nào cái gì?

- Máy giờ bà đến?.....

Cậu Vũ bảo là Xavier snoble vì tuy chưa được 3 tuổi nhưng nếu nhà có khách thì Xavier đứng ở cửa để tiễn khách, bắt tay, hôn má đàng hoàng, cứ như nhà ngoại giao thứ thiệt vậy đó.

Bình thường thì Xavier rất ngoan, nhưng đôi khi nổi cộc, lúc đó thì vừa lỳ, vừa nóng. Có một hôm Xavier bị papa nhốt vào phòng tắm, Xavier đã đập bể cả tấm kiếng ở cửa, nhưng nếu có ai hỏi:

- Ai làm bể cửa đó?

Thì:

- Coco đập bể cửa!

Mà Coco thì ngu ơi là ngu, bất cứ ai hỏi:

- Ai làm đó?

Thì Coco lại cứ trả lời:

- Coco làm đó...

Xavier lại còn háo thắng, không bao giờ chịu thua. Khi bơi đua với bà trong hồ, Xavier sẵn sàng đập ngay cả vào đầu bà để vượt lên!

Xavier có trí nhớ dai, nhớ những món quà nào ai mua, và nhớ ngày sinh nhật của mọi người và chăm học... Nhưng cho đến ngày Colin lớn lên, có thể chơi chung được thì Xavier trở lại là một đứa con nít bình thường, ham chơi, hết cả snoble, cái gì cũng quên vì hai anh em còn mãi chơi với nhau, lúc đó Xavier còn than là:

- Chờ lâu quá mới có Colin để chơi !.....

Người tình thứ hai của Sao Khuê, quý vị đoán ra là ai rồi. Người tên là Colin, như ngoại trưởng nước Mỹ Colin Powell vậy đó, nickname là Coco. Thật ra chàng ta không đẹp trai vì mũi thì tẹt lại còn ốm nhom, nhưng chàng ta láu lỉnh lắm. Khi còn nhỏ, Coco tuy dễ tính nhưng không hay cười và chẳng chịu mimi ai ngoài maman và papa. Nhưng mà... ôi! Sao Khuê không bao giờ quên được... nụ hôn đầu. Nếu Sao Khuê nhớ không lầm thì vào lúc Coco được... 60... tuổi, ý lộn 60 tuần, Coco được mẹ ẵm từ trên lầu xuống, đón bà mới đến chơi, mẹ bảo :

- Coco hôn bà bà đi!

Tưởng tượng đi bà con, Coco ngả cái đầu và từ từ đặt nụ hôn vào má Sao Khuê!

Chao ơi! nụ hôn đầu, nụ hôn mà Trần Dạ Từ tả là:

Lần đầu khi ghé môi hôn

Những con ve nhỏ hết hồn kêu vang

Montréal dường như rất ít ve, nhưng quả thật lúc đó sao Khuê... hết hồn, quý vị biết tại sao không? tại dự hoài dự hũ mà không được hôn! Sao Khuê được hôn, sướng rên méo điệu hiu, nhất là khi thấy ông ngoại - kẻ thù không đội mồ chung nhưng đội mừng chung – thấy vậy đòi ăn ké, chia má vào:

- Hôn ông đi!

Thì lập tức bị Coco đẩy ra mà sà vào lòng bà ngoại!

Tối đó về nhà mà Sao Khuê rất ư là thú vị, nhắc đi nhắc lại nụ hôn đầu khiến ông ngoại của Coco phát ghen:

- Vậy chứ hỏi đó tôi hôn bà lần đầu thì sao?

- Hứ ! hỏi đó anh...

Đúng rồi ! hỏi đó, một đêm trăng mờ mờ vì Hằng Nga cũng còn bẽn lẽn hướng chi là Sao Khuê, vậy mà lợi dụng lúc được tiến ra cổng, ông ta dám ôm đại Sao Khuê, tay còn giữ chặt má, không cho cựa quậy mà hôn ầu, hôn đại:

- Hỏi đó anh cưỡng hôn người ta!

Thú thật với quý vị, Sao Khuê hồi nhỏ, như mọi người con gái khác, mê đọc tiểu thuyết mà cứ bị cha mẹ cấm đoán. Ông cụ cứ rón rén lên cầu thang để xem Sao Khuê học hay đọc truyện, vậy chứ Sao Khuê vẫn lén xem được như thường. Để ẹc! để quyển truyện ở dưới, sách học ở trên, thêm cây bút chì cầm tay, cụ vừa lên thì mình làm ra vẻ chăm chú học, cụ đâu có dám xông thẳng vào mà lật sách ra - nên sau này Sao Khuê để cho con cái tự giác, chỉ nhắc nhở chứ không làm bộ len lén rình mò để kiểm tra .

Vì đọc tiểu thuyết nhiều nên Sao Khuê muốn: *người ấy thường hay vuốt tóc tôi, mỉm cười hôn nhẹ tóc hôi hôi, rồi khẽ thắm thì người ấy bảo, anh muốn mình mau được đẹp đôi... sau đó mới nhè nhẹ, nhắc lại là nhè nhẹ ... hun lên trán, lên mắt, lên má – A cái má của tôi chứ không phải má tôi - tức là mẹ tôi đâu nhé - chứ chơi cái trò lợi dụng, cưỡng hôn, thiệt hồng đăng chút nào!*

- Nhưng mà hỏi đó, cầm tay bà cũng rút ra nên tôi phải làm đại, làm ầu!

Ờ há! hỏi đó có lần đi thăm chàng ở trường võ bị Thủ Đức – lúc tổng động viên – chàng mới có nhè nhẹ đặt tay lên vai thì Sao Khuê cũng vội từ từ hất xuống... Khổng Tử dạy... nam nữ thọ thọ bất thân...

... Nhưng khi mà đã được Coco hôn rồi thì Sao Khuê cứ... quen mũi thấy mũi đòi nữa:

- Coco hôn bà đi!

Đòi mãi, rồi có một hôm Coco ôm mặt bà, kiếm cái miệng bà mà bà thì cứ chia má ra, Coco thì cứ tiếp tục đi kiếm cái miệng của bà làm papa phải giải thích:

- Coco muốn hôn môi ạ!

Oh ! my God ! '**chữ Trinh còn một chút này!**' Từ ngày đi lấy chồng, tay thì có người nắm và hôn, má cũng ối người đặt miệng vào, cái gì mà bisous bisous đó, chỉ còn có cái miệng, hồi nào đến giờ mới bị ông ngoại của Coco... bẹt ra mà hôn, vậy mà Coco dám đòi hôn. Bậy quá ! Hồi trước đòi được cái hôn của Coco rất khó chứ lúc sau này hôn mất giá vì Coco hôn lia chia. Cái gì hiểm mới quý !

Coco cũng thù dai như Xavier vậy đó. Đầu mùa thu, ông bà đến rủ hai anh em đi chơi công viên thể mà chỉ vừa mặc áo lạnh, chưa kịp đội nón, mang gants là hai anh em đã chạy ủa ra đường làm maman la om sòm. Coco tủi thân, mếu máo. Nửa giờ sau mới đến parc, vậy mà vừa xuống xe Coco đã phụng phịu:

- Maman hư lắm! maman mắng Coco!

Sau đó mấy bà cháu đi dạo, Coco lại rất romantic, vừa đi vừa lấy chân sủi lá vàng cứ y như bà ngoại vậy, đã vậy lại còn nhặt lá vàng kết lại thành bó đem ra đến tận xe, bà bảo bỏ đi vì sợ dơ xe mới chịu bỏ đi.

Khi trời chưa trở lạnh, mấy bà cháu hay đi ra parc chơi, và hễ bà đến là được đi dạo nên thành thói quen: Coco nắm tay bà dẫn ra cửa, lấy đúng đôi dép của bà đặt vào chân bà, tự mang dép rồi rướn mình để xoay quả nắm mà mở cửa đi ra, nếu không được cho đi thì lăn ra đất mà hờn. Sao Khuê ghét cái tính này lắm: '*chỉ được cái bài hờn, cái gì không được thì bàn thảo với nhau*' nhưng mà Coco đã nói rành đâu mà bàn với thảo!

Coco có cái tật lớn nhất là lười ăn. Coco chê thịt, cá, chỉ ăn rau đậu và trái cây đến nỗi maman nói kiếp trước Coco là ông sư. Thích thì thích, Coco ăn rất ít nên ốm nhom ốm nhách, nhẹ hều. Chẳng hiểu có phải tại lười ăn không - bà nội bảo thế - mà hồi được một tuổi rưỡi Coco cứ bị đau bụng, hay bị ói, sau cùng đi tiêu ra máu, làm ông bà nội ngày hôm đó trông cháu, phải gọi maman về gấp để đưa Coco vào nhà thương chỗ Maman đang làm việc, ở đây sau đó phải chuyển sang nhà thương nhi đồng St Justine để bơm hơi vào vì Coco bị xoắn ruột. Hôm đó nhằm ngày thứ sáu, Sao Khuê vừa đi làm về thì ông xã giục vào nhà thương gấp. Ui chao! Sao Khuê vừa đi vừa lo, khi đến nơi lại chỉ được ngồi ngoài cửa mà nghe tiếng trẻ con khóc, vừa khóc vừa gọi maman... maman.. nghe muốn đứt ruột, he hé cửa nhìn vào thì bị la: không được mở cửa, đang làm traitement!

Ngồi ngoài cửa chờ mà Sao Khuê mệt đứt hơi, mệt muốn xỉu, chân tay bủn rủn và đầu óc thì chỉ tưởng tượng ra những chuyện ghê gớm rùng rợn, lại còn hồi tưởng lại 15 ngày đoạn trường của hai mươi năm trước khi cậu Út, không phải thập tử nhất sinh mà bác sĩ bảo 999 phần chết 1 phần sống, dĩ nhiên những lúc rồi ren như vậy, Sao Khuê niệm Phật, nhất là Phật Quan Thế Âm, vị bồ tát cứu khổ cứu nạn... cũng may là đều tai qua nạn khỏi ...

Khỏi bệnh rồi Coco vẫn lười ăn, hay bị ói nên có lần phải trở vào nhà thương làm maman với papa thì suốt ngày phải la Coco :

- Ăn đi! Mangez! Avalez!
- Nuốt! nuốt!
- Không ăn thì quay mặt vào tường!

Coco thường chấp nhận quay mặt vào tường và cứ ăn là ngậm mãi trong miệng nên cứ bị la:

- Nuốt! há miệng ra!

Riết rồi Coco bị ám ảnh, đến chơi nhà cô Thu, Coco dành cho cá ăn, vừa rắc thức ăn cho cá vừa la cá:

- Ăn! nuốt! há miệng ra xem!

Đến ngày hè, khi đi parc – à mà Sao Khuê giới thiệu với quý bà nội, bà ngoại là ở Montreal có cái parc gọi là Centre de la nature de Laval ở bên Laval, nằm trên đường Parc, qua khỏi cầu Pie IX, lấy sortie đầu tiên La Concorde, giữ tay mặt, chạy tí xíu thì thấy bảng vào đường Parc, queo mặt là thấy ngay - trở lại chuyện đi parc - chỗ này có nhiều thú vật - Coco đứng xem dê ăn cỏ rồi la:

- Ăn đi !
- Nuốt đi !
- Không ăn thì quay mặt vào tường!

Tội nghiệp cho Coco, bị ám ảnh vì ăn, ám ảnh này đã chui vào tiềm thức - và nếu - con Cút cụt đuôi, ai nuôi mày lớn, dạ thừa bà con lớn mình ên - thì Coco lớn nhờ... Ensure !!! .....

Maman không tìm được người đến nhà giữ trẻ, mà thật ra là maman không thích có người lạ trong nhà, và lại người giữ trẻ cũng không dễ tính, nào là phải đưa đón, nào là phải nấu sẵn cơm để lại cho người ta ăn trưa... nên khi có bà hàng xóm nhận trông, Coco được... đi học gần. Bà này có một đứa con lớn hơn Coco một chút và anh chàng nhỏ bé Coco bị cả hai mẹ con ăn hiếp, ngày nào cũng nước mắt lưng tròng. Bà ngoại, bà nội còn đi làm nên đành chấp nhận nhưng Xavier xót em lắm. Ngày nọ đón em về mà thấy em nức nở, Xavier bèn trở qua nhà hàng xóm, bấm chuông, gặp bà babysit mà nói: *tu n'as pas le droit de faire pleurer Colin!*

Có lẽ vì những ấn ức bị hiếp đáp nên khi được ba tuổi, đúng ngày sinh nhật này, Coco trở nên hung dữ, hay la lối chứ không còn hết sức là dễ thương như khi còn nhỏ nữa. Than ôi! Bản năng sinh tồn của con người và hoàn cảnh đã thay đổi tính nết người ta.

Năm 2005- Xavier đã được 5 tuổi và Coco được 3 tuổi. Xavier càng lớn càng... ngu , hay quên, lười học, ham chơi hoàn toàn trái với lúc còn nhỏ nhưng vẫn háo thắng, chơi cờ cá ngựa, chỉ chực ăn gian! Ông ngoại bảo là Xavier trở lại bình thường! còn Coco thì vẫn lười ăn, phải uống ensure, lắc đít không còn dẻo như hồi một tuổi khi nghe nhạc, ham chơi mà thỉnh thoảng lại bắt nạt anh, dám đánh anh mà không chịu xin lỗi và Sao Khuê, cứ đến chúa nhật là đi thăm cháu nên ngày đó được gọi là ngày Cháu nhật.

Quý vị biết bà cháu chúng tôi làm gì không nào?

Ngày hè nóng thì chúng tôi tắm ở piscine trong sân sau hay đi xe đạp ra parc, vừa đi vừa áp dụng luật: qua đường đúng nguyên tắc, đèn xanh đi, đèn đỏ chờ, đến Arrêt (stop) cũng phải ngưng, ai không đúng thì bị phạt. Ngày thu man mát thì... cũng đi parc đến khi trời trở lạnh thì chơi trong nhà, dưới sous-sol. Hai cháu giả bộ mở restaurant, gọi điện thoại commande thức ăn, giao thức ăn cũng có tiền tip. Các cháu nấu phở, tráng bánh cuốn làm pizza.... Bà và hai cháu cũng giả bộ đi cắm trại trong rừng, cũng có nhà, xe hơi, có cả chó sói, sư tử, gấu hay cá gà, vịt, hươu, nai... dĩ nhiên toàn là đồ nhựa hay tượng tượng ra còn ông ngoại cũng giả làm tướng cướp ra chặn đường... Các cháu thích trò đi nắp đi tìm. Nắp gì mà kéo nhau vào hết một chỗ, rồi khi hoặc ông hoặc bà đi tìm thì phải giả bộ là không tìm thấy dù biết thừa là họ đang trốn ở đâu. Chán rồi thì tập thể dục hay đánh ping-pong, có khi còn hát karaoke nữa, còn nữa, xem phim, đọc truyện... mỗi tuần phải bày một trò mới nên các cháu thích ông bà ngoại hơn là ông bà nội đó bà suôi ơi. Các ông bà nào muốn cháu yêu mình thì hãy chơi với cháu như là mình ở tuổi chúng vậy, có điều chơi như vậy mệt vì phải vắt óc kiếm trò mới hoài.

Ai mới có cháu cũng mê cháu hết, mê cháu hơn là yêu chồng yêu con vì cháu để chơi, trách nhiệm đã có bố mẹ chúng lo rồi, quý vị nào chưa có cháu thì năn nỉ con sinh cho mà chơi, vui lắm!

Sao Khuê 2005